

ТВОЙТА ПЪСЕНЬ

Отново слушамъ твойта пѣсенъ
За цвѣтъ покритъ отъ първий снягъ,
Че нощемъ ангелътъ небесенъ
Притопля го съсъ погледъ благъ,

Въ сърцето първий снѣгъ отколе
Самотно цвѣте е покриль,—
Къмъ свѣтълъ ангелъ то се моли,
Надежди първи отразиль.

И слушамъ азъ, въ печаль унесенъ,
Нощъ есенна навънъ вилнѣй,
Залутанъ вѣтъръ твойта пѣсенъ
Надъ снѣжнитѣ поляни пѣй.